

ת"פ 40746/06/20 - מדינת ישראל נגד ע' ש' ע"י

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 40746-06-20 מדינת ישראל נ' ש'

הע"ז 24468-02-20 מדינת ישראל נ' ש'

בפני בעניין:	כבוד השופט אורן שגב המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דן טוניק ורינת איילון
נגד		
הנאשמים		ע' ש' ע"י ב"כ עוה"ד קדמי תמיר

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 20.12.21, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי האישום שהוגשו נגדו:
 - העסקה ללא ביטוח רפואי ואי תשלום פיקדון לעובד זר - 15 יחידות עבירה ו- 14 יחידות עבירה, בהתאמה (תיק הע"ז 24468-02-20);
 - העסקה שלא כדין (2 יחידות עבירה), העסקה ללא היתר (2 יחידות עבירה) והעסקה ללא ביטוח רפואי (2 יחידות עבירה) (ת"פ 40746-06-20).
2. **ב"כ המאשימה** טען לעונש והדגיש, כי הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות הם פגיעה במדיניות התעסוקה של ישראל ובמדיניות ההגירה שלה וכן פגיעה בזכויות הסוציאליות של העובדים הזרים. מדובר בעבירות שהפסיקה רואה בהם עבירות כלכליות שמחייבות ענישה מכבידה במסגרת שלח יד.
3. לפיכך, טען כי המאשימה תציע לראות בכתבי האישום כאירוע אחד ותטען למתחם ענישה אחד לכל אחד מסעיפי מכתבי האישום בשים לב לקשר בין העבירות ולסמיכות ביניהן. ביחס לתיק ת"פ 40746-02-20, טען, כי מתחם ענישה הראוי הוא בין 30 אלף ₪ לבין 70 אלף ₪, וזאת לאחר שנלקחו בחשבון מספר העבירות, התדירות שלהן והשילוב והזיקה ביניהן. עוד נלקחה בחשבון העובדה שלעבירה של העסקה שלא כדין קבוע עונש מינימום (מנהלי) של 10 אלף ₪ לכל עבירה.
4. ב"כ המאשימה ציין כי בשלב קביעת המתחם בין הדין רשאי להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ככל ויטען טענות בעניין וייגבה אותן בראיות כנדרש. עוד הוסיף, כי בשים לב לעונש המינימום ובשים לב לעבירות של הנאשם אשר ביום 18.6.19 הוא הורשע בגין עבירות דומות בתיק 15436-04-18 ובשים לב לקנסות רבים שהוטלו עליו (מ/1), המאשימה מבקשת שייגזר עונש בסכום של 56 אלף ₪.

5. באשר לכתב האישום בתיק הע"ז 24468-02-20 - שב ב"כ המאשימה וטען כי המאשימה מבקשת לראות בעבירות כאירוע אחד וכי למרות זאת, יש להתחשב במספר העבירות, בתדירות שלהן ובשילוב ביניהן.
6. בתיק זה, הוסיף, הנאשם הודה בביצוע 14 עבירות של אי תשלום פיקדון במשך 14 חודשים. מבחינת הערך החברתי המוגן, טען, כי תכלית הפקדת הפיקדון היא כפולה: הגנה על זכות העובד, והשנייה - הגברת התמריץ שהעובד המסתכן יצא מן הארץ. לפיכך, אי תשלום פיקדון לעובד במשך חודשים רבים גורם לנזק מצטבר והולך הן לעובד ולמדיניות ההגירה והכלכלה של ישראל, כאשר ברקע הדברים התמריץ של העובד לצאת מישראל פוחת.
7. לאור האמור לעיל, ביקש כי ייקבע מתחם ענישה בין 103 אלף ₪ ל- 216 אלף ₪ וכי המאשימה מבקשת להשית על הנאשם עונש ספציפי בסך של 116 אלף ₪. עוד הבהיר, כי מדובר בכפל קנס מנהלי בגין כל עבירת פיקדון שעומדת על 5,000 ₪ ובקנס גבוה מהקנס המנהלי העומד על 5,000 ₪.
8. לבסוף ביקש, כי הנאשם יתחייב לחתום על התחייבות למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, שאם לא כן יוטל עליו קנס נוסף שייקבע בית הדין. ב"כ המאשימה סיים את טיעונו בכך שככל שהנאשם יבקש שהקנסות יפרסו לתשלומים, המאשימה משאירה את ההכרעה בעניין לשיקול דעתו של בית הדין.
9. **ב"כ הנאשם** והביע פליאה מסכומי הקנסות שנתבקשו ולגופו של עניין טען, כי ביחס לכתב האישום בתיק הע"ז 24468-02-20, טען כי מדובר על העסקה ללא ביטוח רפואי ואי תשלום פיקדון לעובד זר וכי בהתאם לפסיקה שהוא מכיר, מתחם הענישה נע בין 5,000 ₪ ל- 10,000 ₪ ואילו מתחם הענישה בנוגע לאי הפקדת פיקדון לעובדים זרים זה צריך לנוע בין 5,000 ₪ ל- 30,000 ₪. לגבי העסקה ללא ביטוח רפואי, ביקש להפנות לתיק הע"ז 22039-06-19 ולעניין אי הפקדת פיקדון לעובדים זרים ביקש להפנות לת"פ 24625-11-19.
10. עוד טען, כי יש הצדקה לחרוג לקולה ממתחם הענישה והוסיף, כי לעניין העבירה של ביטוח רפואי, הוא מפנה לחקירה של מנהל החנות ממנה עולה כי מנהל החנות טען כי לעבוד קיים ביטוח רפואי. כמו כן הפנה בעניין זה לתיק ת"פ 40746-06-20 שם מנהלת החנות טענה כי לעובד קיים ביטוח רפואי ואף הוסיפה כי העובד עשה שימוש בביטוח על מנת לקבל טיפול בקופת חולים, הגם של אותה אסמכתא לכך.
11. לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, טען כי הנאשם היה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בהליך גירושין מרעייתו והגירושים גרמו לו לפגיעה נפשית עד שבקושי הצליח לתפקד ולטפל בענייניו העסקיים (הסכם הגירושין סומן נא/1). עוד הוסיף, כי הנאשם אב לילד על הרצף האוטיסטי והגירושים גרמו להחמרה במצב של הילד (תעודת נכה של הילד סומנה נא/2).
12. הסניגור הוסיף, כי הנאשם מנסה לשקם את חייו ועומד לפני הקמת משפחה חדשה, והטלת קנס בגובה שהמאשימה ביקשה, תפגע בשיקומו ובאפשרות שלו להקים משפחה חדשה. לטענתו, הנאשם הפנים את עניין העבירה וערך ביטוח רפואי לעובד שמתואר בכתב האישום (סומן נא/3). כמו כן, הופקדו פיקדונות לעובדים זרים (סומן נא/4). זאת ועוד, הועבר נוהל למחלקת הנהלת חשבונות לגבי העסקת עובדים זרים (נא/5).
13. לעניין טענת המאשימה לפגיעה אישית כתוצאה מאי הפקדת פיקדון, הציג הסניגור הסכם סיום העסקה, מתורגם לשפה הטיגרית, בחתימת העובד (סומן נא/6).
14. באשר למצבו הכלכלי של הנאשם, טען הסניגור כי מדובר במצב מאוד מורכב. הנאשם פתח מספר חנויות ולא ידע

לנהל אותן. הוא נכנס לסחרור כלכלי וכתוצאה מכך הוא נכנס לחובות של מילונים בבנק ונאלץ לקחת הלוואות. דבר זה אילץ אותו למכור את העסק לצד שלישי בניסיון להקטין את גובה ההלוואות שהוא לקח. חובותיו של הנאשם מסתכמים כדי 5 מיליון ₪ (סומן נא/7).

15. עוד הוסיף, כי בהתאם להסכם הגירושין, הנאשם משלם סכום של 8,500 ₪ כמזונות עבור הילד ובנוסף הוא נושא לבדו בכל הוצאות הקטין שבשל מצבו הרפואי הן גבוהות יותר מאשר הוצאות על ילד בריא.

16. ביחס לעבירות הנוספות שהוצגו ע"י המאשימה, מדובר בעבירות שנעברו באותה תקופה ולכן מתן התחייבות לאי ביצוע עבירה כפי שנתבקש ע"י המאשימה, הוא חלק מהותי מתוך העונש שניתן להשית על הנאשם.

17. לפיכך, טען כי בתוך מתחם הענישה מוצע לחייב את הנאשם בסך של 5,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי ובסך של 7,000 ₪ בגין אי הפקדת פיקדון לעובדים זרים.

18. ביחס לתיק ת"פ 40746-06-20, טען כי הוא מבקש לחזור על כל טיעוניו לעיל והוסיף, כי מדובר בתקופה קצרה של 6 חודשים, כאשר אותם עובדים זרים כפי שעולה מחומר החקירה הגישו בקשה להכיר בהם כמבקשי מקלט בישראל.

19. ביחס למתחם הענישה בגין העבירה של אי עריכת ביטוח רפואי, שב על טענתו, כי מתחם הענישה צריך לנוע בין סך של 5,000 ₪ לבין 10,000 ₪, ולגבי העבירה של העסקה שלא כדין - בין 10,000 ₪ לבין 22,000 ₪.

20. בתוך המתחם, ביקש כי יושתו על הנאשם קנסות בגובה של 5,000 ₪ בגין אי ביטוח רפואי ו- 7,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין.

21. לטענתו, הנאשם עדין מפעיל את בית העסק שמפרנס עובדים רבים.

22. הסניגור סיים את דבריו בבקשה, לפיה כל סכום שייפסק, ייפרס לתשלומים באופן שהחזר החודשי לא יעלה על 1,000 ₪ לחודש.

דין והכרעה

23. אקדים ואציין, כי אלא אם כן נאמר אחרת, האמור להלן נכון לגבי 2 כתבי האישום.

24. לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-2 כתבי האישום: העסקה ללא ביטוח רפואי ואי תשלום פיקדון לעובד זר (14 יחידות עבירה) ו- העסקה שלא כדין, ללא היתר וללא ביטוח רפואי (6 יחידות עבירה).

25. החיקוקים שהופרו נועדו להגן על זכויותיהם הקוגנטיות של עובדים ועל הבטחת בריאותם, וחשיבותם באה לידי ביטוי, בין היתר, בגובה הקנסות שהמחוקק קבע לצד העבירות.

26. במקרה דנן מדובר על ריבוי עבירות ועל תקופות משמעותיות שבמהלכן נעברו העבירות השונות. לאור האמור

לעיל, סבורני כי מתחמי הענישה שנתבקשו ע"י המאשימה בתיק זה, סבירים, ראויים והולמים את הערכים החברתיים המוגנים על יד חוקים אלה. כמו כן, מקובלת עלי טענת המאשימה, לפיה יש לראות בעבירות אירוע אחד הכולל מספר מעשים וכי יש להתחשב במספר העבירות, בתדירות שלהן ובשילוב ביניהן.

27. אדון להלן במתחמי הענישה ובעונש הספציפי ביחס לכל אחד מכתבי האישום בנפרד, ואולם הואיל והנחיתי את עצמי ביחס לעונש הספציפי בשני כתבי האישום על ידי אותם נימוקים, המצדיקים חריגה לקולא, התייחסותי לנימוקים תהיה משותפת ל-2 התיקים.

28. **ביחס לתיק ת"פ 40746-02-20**, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי בשים לב למספר יחידות העבירה, לתדירותן ולשילוב ביניהן הוא בין 30 אלף ₪ לבין 70 אלף ₪, וזאת לאחר שנלקחו בחשבון הגורמים הבאים: העונש המינימלי הקבוע בחוק בסך 10,000 ₪; מספר העבירות, תדירותן והשילוב והזיקה ביניהן.

29. באשר לעונש הספציפי שראוי לגזור על הנאשם בתוך מתחם הענישה, סבורני כי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שיפורט להלן ביחס לשני כתבי האישום, ולהטיל עליו קנס בגובה 20,000 ₪.

30. **ביחס לתיק הע"ז 24468-02-20**, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי הוא בין 103 אלף ₪ ל- 216 אלף ₪, וזאת בשים לב לכך שהנאשם הורשע בביצוע 14 יחידות עבירה, ולאור הערך החברתי המוגן, שתכליתו כפולה: הגנה על זכות העובד, והשנייה - הגברת התמריץ שהעובד המסתכן ייצא מן הארץ. אציין, כי מקובלת עלי עמדתה העקרונית של המאשימה, לפיה ביצוע העבירה של אי תשלום פיקדון לעובד במשך חודשים רבים גורם לנזק מצטבר והולך הן לעובד ולמדיניות ההגירה והכלכלה של ישראל, כשברקע הדברים הדבר מהווה תמריץ שלילי לעובד המסתכן לצאת את גבולות המדינה. בנוסף, יש לקחת בחשבון שגם ביחס לעבירות אלה מדובר בקנס מינימלי בגובה כפל הקנס המנהלי, היינו - 10,000 ₪.

31. באשר לעונש הספציפי שראוי לגזור על הנאשם בתוך מתחם הענישה, סבורני כי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שיפורט להלן, לחרוג ממתחם הענישה לקולא, ולהטיל עליו קנס בגובה 25,000 ₪.

32. להלן אפרט את הנימוקים שעמדו בבסיס החלטתי לחרוג ממתחם הענישה ב-2 התיקים.

33. ראשית, הנאשם הודה בשלב מוקדם בעבירות שביצע ביחס לשני התיקים ובכך לא רק חסך זמן שיפוטי ניכר, אלא גם הביע לטעמי כי הפנים את חומרת העבירות. אינני יכול להתעלם מדו"ח העבירות שהוגש לעיוני (מא/1) וסבורני כי יש לוודא כי הפעם, ההרתעה שתוטל על הנאשם שלא לשוב ולעבור על אותן עבירות תהיה אפקטיבית.

34. דווקא משום שהנאשם ממשיך להפעיל את אותו עסק, סבורני כי יש להתחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות, משמעות יתרה, כשלצד ההתחייבות, סנקציה כספית משמעותית. החלטתי זו מאמצת את המודל שנפסק בבית הדין הארצי בתיק ע"פ 52001-05-14 **טיב טעם רשתות בע"מ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 01.08.16), קרי: חיוב הנאשם בקנס מותנה במכפלת מחצית ממספר העבירות שבביצוען הורשע על פי הודאתו.

35. שנית, בהתאם למסמכים שהוצגו בפניי, מצבו הכלכלי של הנאשם מורכב ובהתאם לנא/7, מצבת התחייבויותיו הכספיות עומדת על כ- 5 מיליון ₪.

36. במקרה זה, סבורני, כי מבחינת האינטרס הציבורי ולאור ההרתעה המשמעותית שתיווצר בזכות החתימה על

התחייבות שלצדה קנס מותנה בסכום גבוה מאוד, אין מקום להכביד על הנאשם ועל משפחתו מבחינה כספית, באופן שעלול לפגוע בהם בצורה לא מידתית. כידוע, העיצום הכספי הנו רק רכיב עונשי אחד המצטרף לרכיב עונשי אחר והוא הטלת התחייבות על הנאשם להימנע מביצוע עבירה. התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12.

אחרית דבר

37. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) **קנס** בסך 20,000 ₪ בגין העבירות בהן הורשע בתיק ת"פ 40746-02-20;

(ב) **קנס** בסך 25,000 ₪ בגין העבירות בהן הורשע בתיק הע"ז 24468-02-20;

סכום הקנס הכולל בסך של 45,000 ₪ ישולם ב- 45 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. מועד תשלומו של התשלום הראשון - 01.08.22 ובכל 1 לחודש לאחר מכן.

38. בנוסף, אני מורה לנאשם לחתום על **התחייבות** להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע ב-2 התיקים דנן **למשך 3 שנים מהיום**, בהתאם למפורט להלן:

(א) העסקה ללא ביטוח רפואי (ביחס ל-2 כתבי האישום) - סכום ההתחייבות: 934,400 ₪;

(ב) אי תשלום פיקדון לעובד זר - סכום ההתחייבות: 817,600 ₪;

(ג) העסקה שלא כדין - סכום ההתחייבות: 58,400 ₪;

(ד) העסקה ללא היתר - סכום ההתחייבות: 58,400 ₪;

(ה) העסקה ללא ביטוח רפואי - סכום ההתחייבות: 116,800 ₪.

39. המזכירות תשלח את ההתחייבויות למשרד הסניגור, אשר ידאג להשיבן לתיק ביה"ד כשהן חתומות ע"י הנאשם, וזאת בתוך 30 יום מהיום.

40. **בחלוף המועד ובהיעדר חתימה, אשקול לבטל את הקנסות שהוטלו על הנאשם בגזר דין זה ולהטיל עליו את הקנסות שנתבקשו ע"י המאשימה.**

הוראות כלליות

41. תשומת לב הנאשם מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליו **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ב, 23 יוני 2022, בהעדר הצדדים.